

jegyző Juhász László, pénztáros Dózsa Aranka, ellenőrök Biacsi Béla és Móra Erzsébet, háznagy Aigner Ferenc. A számvizsgáló bizottságba Kőműves Géza, Wirth Sándor és Győri Gyula.

A Szent Imre Kör október 7-én tartotta alakuló közgyűlését, melyen a két éven át volt dr. Lázár Ferenc elnök helyébe Reck Endrét, a Kör fáradhatatlan főtítkárát választották meg, dr. Lázár Ferencet pedig egyhangú lelkesedéssel örökös társelnökké. A tisztikar beszámolója után az elnökség előterjesztésére dr. Erdélyi László egyetemi tanárt, a MEFHOSz dísztagját díszelnöknek dr. Tóth Imre ügyvédet pedig, a Szegedi Kath. Kör elnökét, az egyesület érdekében kifejtett különös tevékenységéért tiszteletbeli díszelnökké választották meg.

Új Élet. A magyar egyetemi ifjúság hivatalos lapja II. (1923/24) 6. szám (okt. 16.) 3. oldal

116. Werbőczys táborozás

A Werbőczy B. E. október 20-án tartotta évnyitó nagytáborozását dr. Szandtner Pál egyetemi tanár, magister elnöklete alatt, melyen a jogi fakultás dékánja, dr. Ereky István is részt vett. Regdon László vezér tartalmas programbeszédet mondott, melynek keretében hangsúlyozta az ifjúság összetartozásának és szerveztségének szükségességét. Majd az új vezérség letette az esküt, és felavatták az új leventéket és darukat. Elhatározták ének- és zenekarnak, továbbá művészgárdának szervezését.

A nagytáborozás záróaktusaként Koszó Györgyöt, az egyesület örökös tiszteletbeli vezérévé avatták. Tanulmányaikban elért kiváló eredményeiknek jutalmául Werbőczy-aranygyűrűvel jutalmazta az egyesület Dákits Mihályt és Lázár Ferencet, míg kiváló szorgalmuk jutalmául Gyurki Gyula, Vass Béla, Zsinkó János Werbőczy-plakettet, Eördögh Ernő és Csiszár Lajos pedig bronzplakettet kapott. Az új tisztikar így alakult: Magister: dr. Szandtner Pál ny. r. tanár; t. b. örökös vezér: Kószó György; e. i. vezér: Regdon László, alvezér: Zsinkó János; nádor: Lázár István; I. íródeák: Vass Béla; I. állományvezető: Dákits Mihály; II. íródeák: Gyurki Gyula; regös: Cserza Kálmán; pohárnok: Gulácsi Lajos.

A SzEFHE évnyitó közgyűlését szintén október 20-án tartotta, melyen Mihály-Deák József oh. Bejelentette, hogy a SzEFHE tanácsulése Ince Antalt, az egyesület első elnökét rabonbánjává választotta. A közgyűlés Székely Géza szig. orvost elnökké, Bolemann Ferenc oh-t ügyvezető elnökké választotta, főtítkár lett Pongrácz Péter oh., titkárok: Timár Ferenc és Szabó Dénes, pénztáros: Bartha Vilmos szig. orvos, sportosztály vezetője: Bartha László szig. orvos, kultúrpropaganda osztály: Veress Mihály oh., nemzetvédelmi alosztály: Imre Mihály oh., vigalmi osztály: Kabdebó Antal gyógyszerész., a Mikes-könyvtár vezetője: Varga Zsigmond, könyvtárosok: Tunyogi-Csapó János és Derzsi János lettek. Benedek Árpád az egyesület gazdasági alapra való helyezkedésének szükségességét hangsúlyozva, e célra 50.000 koronát bocsátott a SzEFHE

rendelkezésére, és indítványozta, hogy az egyesület mindennemű vagyonát üzemek megalapozására fordítsák. A nemes példát csakhamar számosan követték, s a tagok máris jelentős összegeket ajánlottak fel.

A Szent Imre Egyesület alapszabályainak módosítását a belügyminiszter 1923. június 14-én 72.756/923. VIII. szám alatt jóváhagyta. Az egyházhatósági jóváhagyás 1923. május 20-án kelt, száma: 144/923.

A DEFHE egyes alosztályainak vezetői a következők: nemzetvédelmi: Kovács-Buna Károly jogsz.; sport: Szögi Ignác jh.; irodalmi alosztály: Miszlay György h.; zenealosztály: Kozma Gyula; ének: Gyulay József oh. A bácskai bánság vezetője: Csajkás Bódog oh.; a bánati bánságé: Gosztonyi Kázmér, míg a szegedi bánságé Mischung Konrád lett. A DEFHE-tagok a városi színházban 20%, a Filharmonikus Egyesületnél 5000 koronás idénybérletkedvezményben részesülhetnek. Eddig 30 tag részesült könyvsegélyben. A bánságok kéthetenkénti kulturális és nemzeti udvarlátásain szívesen látják a pártoló tagokat, valamint a város társadalmát is.

Új Élet. A magyar egyetemi ifjúság hivatalos lapja II. (1923/24) 9. szám (nov. 6.) 3. oldal

117. Reynald szenátor Szegeden

A napokban itt járt Georges Reynald, a francia szenátus tagja, a kamara külügyi bizottságának titkára s a Népszövetség francia delegációjának egyik igen befolyásos egyénisége. Állítólag azért jött megcsonkított hazánkba, hogy közvetlen tapasztalásból tanulmányozza azokat az igazságtalanságokat, melyeknek elkövetésében nemzetének oroszlánrésze van, s tolmácsolja azt a szimpátiát, amelyet nemzetünkkel szemben érez (?), de amelyet, mint a trianoni békének előadója, a francia parlamentben annak idején nem tartott szükségesnek nyilvánítani.

Az egyetem aulájában tartott előadása elé kíváncsi várakozással tekintett a nagyszámban egybegyűlt, főleg erdélyi ifjúság, mert azt remélte, hogy a hivatalos francia politika eme reprezentánsától biztató kijelentéseket fog hallani a velünk szemben elkövetett igazságtalanságok jóvátételét illetően s azt várta, hogy az őszinte megbánás hangját fogja hallani a szenátor úr szavaiból, amely új reményt nyújt a magyar sors várható jobbra fordulása iránt. De ehelyett arról beszélt a professzor úr, hogy a magyar faj hatalmas kultúrájával, a nyugati civilizáció védelmében hullatott vérével örök hálára kötelezte Európát. Kijelentette, hogy a francia nemzet tudja, mivel tartozik a magyarságnak. (De arról nem emlékezett meg, hogy nemzete miként róttá le a tartozását.) Azután az Egyetemről szólva nagy elismeréssel adózott azért, hogy a nehéz viszonyok között sem csüggedt el, hanem átmentette szellemi értékeit, arról azonban mélyen hallgatott, hogy kívánatos lenne ezt a terebélyes fává nőtt kultúrát abba a talajba és környezetbe visszautletetni, amelyben megfogant, megerősödött s amelyből az idők vihara kitepte, s ide a Tisza partjára sodorta.